

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 17.9.2014
Čj.MSP-467/2014-OD-SPZ/4

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obviněný V. V. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spis Městského soudu v Brně sp.zn. 5 T 216/2013

Podle § 266 odst. 1 odst. 2 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného V. V.

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku samosoudkyně Městského soudu v Brně ze dne 1.9.2013 č.j. 5 T 216/2013 – 43, jež nabyl právní moci téhož dne, jímž byl obviněný V. V. uznán vinným ze spáchání v bodě 1) přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku a v bodech 1) a 2) přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, jichž se měl dopustit skutky, spočívajícím v tom, že

- 1. dne 29. srpna 2013 kolem 16:15 hodin po ulicích města Brna po předchozím požití metamfetaminu řídil osobní motorové vozidlo Škoda Felicia, kdy byl kontrolován na křižovatce ulic Poděbradova a Antonína Macka hlídkou Policie České republiky, která z jeho chování pojala podezření, že je ovlivněn návykovými látkami, přičemž byla provedena orientační dechová zkouška na alkohol s negativním výsledkem a test na přítomnost jiné návykové látky testovacím zařízením Drugwipe 5S s pozitivním výsledkem na metamfetaminy,*

přičemž metamfetamin, jako látka psychotropní, uvedená v příloze 5, zařazená do seznamu II zákona č. 167/1998 Sb., náleží mezi látky návykové ve smyslu ustanovení § 2 písmena a) citovaného zákona,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že není držitelem oprávnění k řízení motorových vozidel podle § 81 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, neboť ke dni 8.9.2008 pozbyl rozhodnutím Městského úřadu Třebíč, odbor správních činností, ze dne 14.8.2008, sp.zn.: OSČ 3260/2008, oprávnění k řízení motorových vozidel v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ve smyslu ustanovení § 123c odstavec 3 zákona č. 361/2000 Sb., o čemž byl tímto úřadem písemně

vyrozuměn dne 1.9.2008, kdy osobně převzal dotčené oznámení o dosažení 12 bodů, proti němuž nepodal námitky, a dále mu byl rozhodnutím Městského úřadu Hustopeče, odbor dopravy, ze dne 20.10.2008, č.j.: dop/99395/08/306/1, které nabylo právní moci téhož dne, uložen v přestupkovém řízení zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 15 měsíců, přičemž po uplynutí roční lhůty ve smyslu § 123d odstavec 1 zákona č. 361/2000 Sb., během níž nesměl řídit motorová vozidla, ani po uplynutí doby zákazu činnosti, která uplynula ke dni 20.1.2010, neprokázal státem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění ve smyslu § 123d odstavec 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění,

2. *ačkoliv věděl, že není držitelem oprávnění k řízení motorových vozidel podle § 81 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, neboť ke dni 8.9.2008 pozbyl rozhodnutím Městského úřadu Třebíč, odbor správních činností, ze dne 14.8.2008, sp.zn.: OSČ 3260/2008, oprávnění k řízení motorových vozidel v důsledku dosažení 12ti bodů v bodovém hodnocení ve smyslu ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o čemž byl tímto úřadem písemně vyrozuměn dne 1.9.2008, kdy osobně převzal dotčené oznámení o dosažení 12ti bodů, proti němuž nepodal námitky, a dále mu byl rozhodnutím Městského úřadu Hustopeče, odbor dopravy, ze dne 20.10.2008, č.j.: dop/99395/08/306/1, které nabylo právní moci téhož dne, uložen v přestupkovém řízení zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 15ti měsíců, přičemž po uplynutí roční lhůty ve smyslu § 123d odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., během níž nesměl řídit motorová vozidla, ani po uplynutí doby zákazu činnosti, která uplynula ke dni 20.1.2010, neprokázal státem stanovenou odbornou a zdravotnickou způsobilost k vrácení řidičského oprávnění ve smyslu § 123d odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění,*

přesto nejméně ve třech případech řídil v Brně osobní motorové vozidlo tov. zn.: Škoda Felicia a to dne 23.6.2013 v době kolem 08:45 hodin v Brně na ulici Elišky Přemyslovny, kde byl zastaven a kontrolován policejní hlídkou, dne 29.7.2013 v době kolem 12:40 hodin v Brně na ulici Porgesova, kde odjel bez zaplacení z čerpací stanice OMV po natankování pohonných hmot, a dne 2.8.2013 v době kolem 14:35 hodin v Brně z ulice Dobrovského na ulici Poděbradova, kde byl zastaven a kontrolován policejní hlídkou,

za což byl odsouzen podle § 337 odstavec 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnácti) měsíců, se zařazením obviněného pro výkon trestu podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku soud dále uložil obviněnému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 (dvou) roků.

Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu rozsudek neobsahuje odůvodnění.

Stížností pro porušení zákona je napadán citovaný rozsudek Městského soudu v Brně ve všech jeho výrocích o vině i trestu dle § 337 odstavec 1 písmeno a) v návaznosti na § 12 odstavec 2 a § 13 odstavec 1 trestního zákoníku, jakož i postup citovaného soudu dle hlavy I. a II. trestního řádu, kterým byl porušen zákon zejména v ustanovení § 2 odstavec 5, 6.

Podle ustanovení § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku spáchá přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, ten kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí

soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že a) vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl a bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Podle ustanovení § 2 odstavec 5 trestního řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle ustanovení § 2 odstavec 6 trestního řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Přezkumem obsahu trestního spisu Městského soudu v Brně sp.zn. 5 T 216/2013 bylo zjištěno, že v předmětné věci sice byly splněny základní zákonné podmínky k rozhodnutí o vině dle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku ohledně jednání ze dne 29.8.2013, uvedeném v bodě 1. předmětného rozsudku, nikoli však pro rozhodnutí o vině a trestu dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku v témže bodě a v bodě 2. předmětného rozsudku, neboť trestnost jednání obv. V. V. nebyla posouzena v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 trestního zákoníku, dle kterého trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný čin a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně a ani v souladu s ustanovením § 12 odstavec 2 trestního zákoníku, tedy zásadou subsidiarity trestní represe, dle kterého trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Současně důkazy, provedené v přípravném řízení i v důkazním řízení před soudem I. stupně nebyly hodnoceny ze strany Městského soudu v Brně v souladu s ustanovením § 2 odstavec 5, 6 trestního řádu.

Nejvyšší soud dne 18. 9. 2013, sp.zn. 15 Tdo 876/2013 rozhodl ve velkém senátu trestního kolegia o dovolání Nejvyššího státního zástupce ve věci obviněného Františka Vrány vedené u Okresního soudu v Blansku pod sp.zn. 1 T 315/2012 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2013 sp. zn. 5 To 73/2013.

Z odůvodnění usnesení vyplývá, že skutkovou podstatu přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může naplnit jen obviněný, který jako řidič podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění na základě rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci a řídí motorové vozidlo v době jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle tohoto zákonného ustanovení. Pokud obviněný řídí motorové vozidlo po uplynutí této doby, byť nepožádal o navrácení řidičského oprávnění, nespáchá přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. V takovém jednání je možné spatřovat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e), bodu 1. zákona o silničním provozu, neboť řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 zákona o silničním provozu.

Pro úplnost velký senát Nejvyššího soudu dodává, že stejným způsobem je třeba nahlížet na řidiče, jemuž byl uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu nejméně jednoho roku, uložený trest nebo sankci vykonal, ale dosud neprokázal zákonem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění a řídil motorové vozidlo. Ani jeho jednání nevykazuje zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, ale mohlo by být příslušným orgánem posouzeno jako výše označený přestupek.

V souvislosti se soudem užitou právní kvalifikací jednání obviněného pak byl uložen i nepřiměřený trest, resp. tresty. Pokud by část jednání obviněného, jak patrně shora, nebyla právně kvalifikována jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, lze předpokládat, že tato skutečnost by byla zohledněna i ve výměře ukládaného trestu.

V návaznosti na pravděpodobnou novou výměru uloženého trestu je proto součástí stížnosti i návrh na přerušení výkonu rozhodnutí, neboť obv. V. V. předmětný trest vykonává od 16.9.2013 (se započtením zadržení od 29.8.2013 do 1.9.2013) a konec trestu má stanoven na 13.12.2014. Obviněný má nařízen další navazující nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců z rozsudku Městského soudu v Brně pod sp.zn. 91 T 232/2013, může proto dojít k plynulému přechodu do výkonu tohoto trestu.

Na základě shora uvedených skutečností **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

1. zvážil, zda nejsou splněny podmínky pro přerušení výkonu rozhodnutí ve smyslu § 275 odst. 4 tr. ř.
2. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 1.9.2013, č.j. 5 T 216/2013 – 43, byl porušen zákon v neprospěch obviněného V. V. v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, § 13 odstavec 1 a § 12 odstavec 2 trestního zákoníku v návaznosti na ustanovení § 2 odstavec 5, 6 tr. ř.
3. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu
4. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř. a přikázal Městskému soudu v Brně, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 51/2014](#), [7 Tz 51/2014 - II](#)